

Het Hooglied

lied der liederen

Hij en Zij ⁶ Draag mij als een zegel op Uw hart,
als een zegel op Uw arm:
want sterk als de dood is de liefde,
onverbiddeijk als het dodenrijk is de hartstocht,
de ijver voor haar is hard als het graf.
Haar gloed laait op als het flitsende vuur
Haar vonken zijn vlammen van de Heer.

⁷ Geen stortvloed van water kan de liefde blussen,
geen stromende rivier spoelt haar weg.
Al bood iemand alles wat hij bezit voor deze liefde,
smadelijk zou men Hem afwijzen.

Koor ⁸ Wij hebben een kleine zus die nog geen borsten heeft.
Wat kunnen we voor ons zusje doen
wanneer men haar vroeg?

⁹ Was zij een muur, dan bouwden wij er zilveren kantelen op;
was zij een deur, wij sloten haar af met een cederbalk.

Zij ¹⁰ Ik ben een muur, en als torens zijn mijn borsten.
Daarom werd ik in Zijn ogen de stad waar men vrede vindt.

Hij ¹¹ Salomo had in Baäl-Hamon een wijngaard.
Hij gaf die aan hoeders
en ieder geeft voor de vrucht ervan duizend zilverlingen.

¹² Mijn wijngaard, die Ik heb, ligt voor mijn aangezicht
de duizend zilverlingen zijn voor u, Salomo,
maar tweehonderd zijn voor de hoeders van de vruchten.

¹³ Jij die in mijn tuin vertoeft,
de vrienden luisteren,
laat mij je stem weer horen, dat ze Mijn stem vernemen.

Zij ¹⁴ Vlucht snel en wees gelijk , mijn Liefste,
aan een gazelle of aan een hertenjong
op de bergen vol balsemkruid!

¹³ Dan trekken we 's ochtends vroeg de wijngaarden in om te zien of de wijnstok al uitbot, of de knoppen zijn opengebroken en de granaatbomen al bloeien.

Dan zal ik U met liefkozingsen overstelpen!

¹⁴ De liefdesappelen geuren al en boven onze deur hangen de kostelijkste vruchten, jonge vruchten en oude, die ik bewaard heb voor U, o mijn Liefste!

8 ¹ Ach, was U maar mijn broer, gezoogd aan de borsten van mijn moeder! Dan kon ik U kussen als ik U buiten ontmoette en niemand zou er aanstoot aan nemen!

² Ik zou U brengen naar mijn moeders huis in de kamer van haar die mij baarde; U zou mij leren en ik zou U gekruide wijn te drinken geven en de most van mijn granaatappels.

³ Zijn linkerarm zij onder mijn hoofd en zijn rechterarm omhelze mij.

Hij of zij ⁴ Ik bezweer jullie, dochters van Jeruzalem: wek de liefde niet op en prikkel haar niet vóórdát het haar behaagt, maar laat haar sluimeren zolang ze wil.

Koor ⁵ Wie trekt daar op uit de woestijn, leunend op de arm van haar Liefste?

Hij Onder de kweeappelboom heb Ik je liefde gewekt, daar waar je moeder jou ontving, daar heeft ze jou met smart voortgebracht, zij die je gebaard heeft.

Het Hooglied

Zij ² Overstelp mij met de kussen van Uw mond, want Uw kostbare liefkozingsen zijn zoeter dan wijn.

³ Uw zalven zijn heerlijk om te ruiken en de klank van Uw naam is als kostbare olie die uitgestort wordt; daarom hebben de maagden U lief.

⁴ Trek mij mee, o Koning, laten we vluchten, trek mij mee, wij zullen achter U aankomen in het spoor van Uw zoete geur, o hemelse Bruidegom.

Ik zal komen en het niet nalaten

tot Gij mij binnenvoert in het wijnhuis

tot Uw linkerarm rust onder mijn hoofd

en Uw rechterarm mij lieflijk omhelst

en Gij mij kust met de liefste kus van Uw mond.

De Koning heeft mij in zijn binnenkamer gebracht!

Koor Laten wij juichen en ons in U verblijden, wij willen zingen van Uw liefde, die zoeter is dan wijn: Met recht hebben zij U lief!

Zij ⁵ Ik ben donker, maar bekoorlijk, dochters van Jeruzalem, als de tenten van Kedar, als de paviljoens van de Sjalma.

⁶ Minacht mij niet omdat ik donker ben: de zon heeft mij gekleurd.

De kinderen van mijn moeder waren hard tegen mij: zij stelden mij aan tot hoedster van hun wijngaarden zo heb ik mijn eigen wijngaard niet gehoed.

⁷ Zeg mij toch, mijn Zielsbeminde: waar laat Gij Uw kudde grazen, waar rusten Uw schapen in de middag? Want waarom zou ik als een gesluiserde de kudden van Uw vrienden afgaan?

Koor (of Hij) ⁸ Als je niet weet waar Hij hoedt,
mooiste onder de vrouwen,
volg dan het spoor van de kudde
en ga je geiten hoeden bij de tenten van de herders.

Hij ⁹ Mijn vriendin, je bent als de merrie voor farao's wagens
¹⁰ Hoe bekoorlijk zijn je wangen tussen de oorhangers,
hoe bekoorlijk je hals met de snoeren!
¹¹ Ik zal gouden hangers voor je laten maken
met balletjes van zilver.

Zij ¹² Zolang mijn Koning aan tafel is,
verspreidt mijn nardus zijn geur.
¹³ Mijn Liefste is als een zakje mirre
dat 's nachts rust tussen mijn borsten.
¹⁴ Mijn Liefste is voor mij een tros van cyprus
in de wijngaarden van Engédi.

Hij ¹⁵ Wat ben je mooi, mijn vriendin, wat ben je mooi;
Je ogen zijn als duiven!

Zij ¹⁶ U bent mooi, mijn Liefste, en zo zoet!
Ons rustbed is het frisse groen,
¹⁷ en de gebinten van ons huis zijn van cederhout,
de wanden van cipressen.

² ¹ Ik ben een narcis van de Saronvlakte,
een lelie van dalen!

Hij ² Ja, als een lelie tussen de doornen,
zo is mijn vriendin onder de meisjes.

Koor ⁷ ¹ Terug, kom terug, Sulammitische!
Terug, kom terug, wij willen je zien!

Hij Waarom willen jullie de Sulammitische zien?
Zij is toch geen straatdanseress?
² Hoe welgevormd zijn je voeten in je sandalen, prinses!
De ronding van je heupen is als een halssnoer,
door meesterhanden gemaakt.
³ Je navel is als een welgeronde beker
waarin de gekruide wijn niet ontbreekt.
Je schoot is als een tarweschoof, door lelies omgeven.
⁴ Je beide borsten zijn als twee welpen,
de tweeling van een gazelle.
⁵ Je hals is als een elpenbenen toren,
Je ogen zijn als de vijvers van Chesbon,
bij de poort van Bat-Rabbim.
Je neus is als de Libanonspits, die uitziet over Damascus.
⁶ Je hoofd is als de Karmel, je haarlokken zijn omwonden
met een band van purper, de Koning is erin gebonden.
⁷ Hoe mooi ben je, o liefde,
hoe bekoorlijk onder wat men verlangen kan!
⁸ Je ranke gestalte is als een palmboom.
Je borsten zijn als druiventrossen.
⁹ Ik zei: Ik klim in die palm en pluk de vruchtentrossen.
Laat je borsten als de trossen van de wijnstok zijn,
en de reuk van je adem als de geur van kweeappels,
¹⁰ en je gehemelte als de edelste wijn...

Zij ...naar binnen druppelen tussen Zijn lippen en tanden
en in zijn slaap de lippen van mijn Liefste doet spreken.
¹¹ Van mijn Liefste ben ik; naar mij gaat zijn verlangen uit.
¹² Kom, mijn Liefste, laten wij uitgaan naar het veld,
en overnachten in de dorpen.

Hij ⁴ Je bent mooi, mijn vriendin, mooi als Tirsa,
bekoorlijk als Jeruzalem,
maar ook geducht als een leger in slagorde!
⁵ Wend je ogen van Mij af, ze brengen me in verwarring.
Je lokken zijn als een kudde geiten
die neergolven van Gileads bergen.
⁶ Je tanden zijn als een kudde ooien
die pas geschoren uit het bad komen,
die samen tweelingen voortbrengen
en zonder jongen is er geen..
⁷ Als een scharlaken snoer zijn je lippen,
zo bekoorlijk is je mond,
als de spleet van een granaatappel is je geopende mond,
als het hart van een granaatappel
je wangen doorheen je sluier.
⁸ Koninginnen zijn er wel zestig en bijvrouwen tachtig,
en maagden zijn er zonder tal,
⁹ maar zoals mijn duifje, mijn mooiste, is er maar één,
de enige was zij voor haar moeder;
een reine voor wie haar gebaard heeft.
De meisjes die haar zien, prijzen haar gelukkig;
de koninginnen en de bijvrouwen roemen haar.

Koor ¹⁰ Wie is zij die daar oprijst als de dageraad,
mooi als de klare maan, stralend als de gloeiende zon
maar ook geducht als een leger in slagorde?

Hij ¹¹ Naar de notentuin daalde Ik af
om te kijken naar de bloesems in het dal,
om te zien of de wijnstok al uitbotte
en de granaatappels al bloeiden.

Zij ¹² Nog voor ik het wist, zette Hij mijn ziel
in de vorstelijke draagkoets, op de wagen van Amminadab
en ik herkende mezelf niet meer.

Zij ³ Als een kweeboom tussen het wilde hout,
zo is mijn Liefste onder de jonge mannen.
Ik smacht ernaar in zijn schaduw te zitten
en zijn vrucht is zoet voor mijn mond.
⁴ Hij voert mij binnen in het wijnhuis
en zijn banier over mij is de liefde.
⁵ Sterk mij met druivenkoeken,
verkwik mij met kweeappels,
want ik ben ziek van liefde!
⁶ Zijn linkerarm zij onder mijn hoofd
en zijn rechterarm omhelze mij.

Hij of zij ⁷ Ik bezweer jullie, dochters van Jeruzalem,
daar bij de gazellen en bij de hinden in het veld:
wek de liefde niet op en prikkel haar niet
vóórdát het haar behaagt,
maar laat haar sluimeren zolang ze wil.

Zij ⁸ Hoor – de stem van mijn Liefste!
Zie – Hij komt!
Hij springt over de bergen,
Hij huppelt over de heuvels!
⁹ Mijn Liefste is als een gazelle,
of als het jong van een hert.
Zie – Hij staat reeds achter de muur van ons huis.
Hij blikte door het venster
en kijkt door de tralies naar binnen
¹⁰ Nu antwoordt mijn Liefste en zegt tegen mij:
Zij citeert Hem “Sta op, mijn liefste, kom toch, mijn mooiste!
¹¹ Want zie: de winter is voorbij,
de regentijd is overgegaan.
¹² De bloemen worden weer gezien op het veld,
de tijd om te zingen breekt aan,
de roep van de tortelduif klinkt over het land.
¹³ De vijgenboom draagt zijn eerste vruchten al,
en wat ruikt de bloeiende wijnstok heerlijk!”

Hij Sta op, mijn liefste, kom toch, mijn mooiste!
¹⁴ Mijn duif, verscholen in de spleten van de rots,
in de holten van de bergwand,
laat mij zien je gelaat,
laat mij horen je stem,
want je stem is mooi,
je gelaat zo bekoorlijk!

Koor ¹⁵ Vang ons de vossen, de kleine geniepigige vossen,
die de wijngaard vernielen,
onze wijngaard die in bloei staat!

Zij ¹⁶ Mijn Liefste is van mij
en ik ben van Hem die tussen de lelies hoedt.

¹⁷ Totdat de dag ademt en de schaduwen vluchten:
keer je om en wees gelijk, mijn Liefste,
aan een gazelle of aan een hertenjong
op de bergen van Bether, de gekloven bergen.

3 ¹ 's Nachts op mijn bed zocht ik mijn Zielsbeminde,
ik zocht Hem, maar ik vond Hem niet. Ik zei:
² "NU zal ik opstaan en de stad doorkruisen,
op pleinen en in straten;
Ik zal Hem zoeken, mijn Zielsbeminde!"
Ik zocht Hem, maar ik vond Hem niet.
³ De wachters die de stad doorkruisten, vonden mij.
`Hebben jullie mijn Zielsbeminde gezien?'
⁴ Nauwelijks ben ik ze voorbij,
of ik vind mijn Zielsbeminde!
Ik pak Hem vast en laat Hem niet meer los
voordat ik Hem heb binnengeleid
in het huis van mijn moeder,
in de binnenste kamer van haar die mij gebarnd heeft!

Koor ⁹ Wat onderscheidt jouw Liefste van ieder ander,
mooiste onder de vrouwen?
Wat onderscheidt jouw Liefste van ieder ander,
dat je ons zo daarom smeekt?

Zij ¹⁰ Mijn Liefste is blank en blozend,
uit tienduizend anderen is Hij te herkennen.
¹¹ Zijn hoofd is van gelouterd goud,
zijn lokken zijn palmtakken, zwart als een raaf.
¹² Zijn ogen zijn als duiven bij stromende beken,
die zich wassen in melk en baden in overvloed.
¹³ Zijn wangen zijn als balsembedden van geurige kruiden.
Zijn lippen als lelies, druipend van vloeiende mirre.
¹⁴ Zijn armen zijn als gouden ringen, met chrysoliet bezet;
zijn lichaam blinkend elpenbeen, overtoegen met saffieren.
¹⁵ Zijn dijnen zijn zuilen van albast,
gegrond op voeten van gelouterd goud.
Zijn gestalte is als de Libanon, rijzig als een ceder.
¹⁶ Zijn gehemelte is één en al zoetheid
en alles aan Hem bekoorlijkheid.
Zo is mijn Liefste, zo is mijn vriend, dochters van Jeruzalem.

Koor **6** ¹ Waar is je Liefste dan heengegaan,
mooiste onder de vrouwen?
Welke richting is Hij ingeslagen?
Wij willen Hem samen met jou zoeken.

Zij ² Mijn Liefste is afgedaald naar de balsembedden
om te hoeden in zijn tuin en er lelies te plukken.
³ Ik ben van mijn Liefste en mijn Liefste is van mij;
Hij is het die tussen de lelies hoedt
totdat de dag ademt en de schaduwen vluchten.

Zij

² Ik sliep, maar mijn hart waakte.
Ik hoorde de stem van mijn Liefste die klopte:
Doe open, mijn zuster, mijn vriendin,
mijn duif, mijn mooiste.
Mijn hoofd is nat van de dauw,
mijn lokken zijn klam van de nacht.

³ Maar ik heb mijn kleed al uitgetrokken,
moet ik mij weer aankleden?
Ik heb mijn voeten gewassen,
moeten ze weer vuil worden?

⁴ Daarop stak mijn Liefste zijn hand
door de opening van de deur.
en mijn ingewanden werden ontroerd om Zijnentwil.

⁵ Ik stond op om mijn Liefste open te doen.
Mijn handen dropen van mirre,
van vloeiende mirre mijn vingers
op de grepen van de grendel.

⁶ Ik deed mijn Liefste open,
maar mijn Liefste was weg, verdwenen.
Mijn ziel ging uit vanwege zijn spreken:
ik zocht Hem, maar ik vond Hem niet;
ik riep Hem, maar Hij antwoordde niet.

⁷ De wachters die de stad doorkruisten, vonden mij,
Ze sloegen mij, ze verwonden mij,
ze rukten mijn sluier af, de wachters van de stad!

⁸ Ik bezweer je, dochters van Jeruzalem,
als jullie mijn Liefste vinden,
wat zullen jullie Hem dan melden?
Ach, zeg Hem dat ik ziek ben van liefde!

Hij of zij

⁵ Ik bezweer jullie, dochters van Jeruzalem,
daar bij de gazellen en bij de hinden in het veld:
wek de liefde niet op en prikkel haar niet
vóórdát het haar behaagt,
maar laat haar sluimeren zolang ze wil.

Koor

⁶ Wie is zij die daar optrekt uit de woestijn,
gehuld in wolken van rook,
omgeurd van mirre en wierook,
van kruiden uit verre landen?

⁷ Zie – het is de draagkoets van Salomo,
door zestig van Israëls helden omringd,

⁸ allen omgord met het zwaard en ten strijde geoefend;
zij dragen het zwaard op de heup
om de vrees voor de nacht.

⁹ Koning Salomo heeft zich een draagkoets gemaakt
van het hout van de Libanonceders:

¹⁰ de stijlen maakte hij van zilver,
het baldakijn van goud;
de zetel was met purper bekleed,
het binnenste bespreid met de liefde
van de dochters van Jeruzalem.

¹¹ Ga uit en aanschouw, dochters van Sion,
ga koning Salomo tegemoet.
Hij draagt de kroon
waarmee zijn moeder hem heden gekroond heeft,
want dit is de dag van zijn bruiloft,
de dag van de vreugde in zijn hart!

Hij 4¹ Wat ben je mooi, mijn vriendin, wat ben je mooi!
je ogen liggen als duiven achter je sluier.
Je lokken zijn als een kudde geiten
die neergolven van Gileads bergen.
2 Je tanden zijn als een kudde ooien
die pas geschoren uit het bad komen,
die samen tweelingen voortbrengen
en zonder jongen is er geen..
3 Als een scharlaken snoer zijn je lippen,
zo bekoorlijk is je mond:
als de spleet van een granaatappel is je geopende mond,
als het hart van een granaatappel
je wangen doorheen je sluier.
4 Je hals is als de toren van David,
gebouwd met kantelen, waar duizend schilden aanhangen
louter schilden van helden.
5 Je beide borsten zijn als twee welpen,
de tweeling van een gazelle,
die tussen de lelies weidt.
6 Totdat de dag ademt en de schaduwen vluchten:
wil ik gaan naar de mirreberg en de wierookheuvel.
7 Je bent volmaakt mooi, mijn vriendin,
zonder enig gebrek.
8 Kom van de Libanon, mijn bruid,
kom van de Libanon, kom;
daal met Mij af van de top van de Amana,
van de top van de Senir en de Hermon,
de bergen waar leeuwen legeren en luipaarden huizen.
9 Je hebt mijn hart betoverd,
mijn zuster, mijn bruid!
Je hebt me van mijn zinnen beroofd
met één blik van je ogen,
met één kraal van je snoer!

10 Hoe heerlijk zijn je liefkozingen,
mijn zuster, mijn bruid!
hoe strelend je minne, zoeter dan wijn;
de geur van je oliën, lieflijker nog dan balsem!
11 Van honing druipen je lippen, mijn bruid,
honing en melk is onder je tong,
de geur van je kleren is als de geur van de Libanon.
12 Een gesloten hof ben je, mijn zuster, mijn bruid,
een gesloten hof, een verzegelde bron.
13 Je staat in bloei als een lusthof
vol granaatbomen met kostelijke vruchten,
vol edele vruchten, hennabloemen en nardusplanten,
14 nardus en saffraan, kalmoes en kaneel,
met allerlei bomen van wierook,
mirre en aloë, de fijnste geurige kruiden.
15 Je bent een bron in een tuin,
een fontein van levend water,
water dat stroomt van de Libanon.

Zij 16 Ontwaak, noordenwind, zuidenwind, kom,
doorwaai mijn tuin,
zodat de balsemgeuren zich verspreiden!
O, laat mijn Liefste in zijn tuin komen
en er genieten van de kostelijke vruchten!

Hij 5¹ Ik ben al in mijn tuin, mijn zuster, mijn bruid,
Ik pluk er mijn mirre en balsem,
Ik eet er mijn honingraat,
Ik drink er mijn wijn en mijn melk.
Eet en drinkt, vrienden, en wordt dronken van Liefde!